

Oponentský posudek na
diplomovou práci *Obraz latinskoamerických zemí v denících Mladá fronta Dnes a Právo*
diplomantky O. Veronicy Macias H.

Již při letmém pohledu do přepracované diplomové práce Veronicy Macias je zřejmé první výrazné zlepšení oproti první verzi – text totiž tentokrát prošel jazykovou korekturou a i když ta neodhalila všechny gramatické či formální chyby (např. na str. 32 „Hospodářské noviny patřili“, Práce místo Práva a Boris místo Borgisu), kterých s přibývajícými stránkami také přibývá, jejich celková míra je již řádově srovnatelná s ostatními obhajovanými diplomovými pracemi. Na bizarní formulace z první verze práce zde dávají vzpomenout již jen úvodní prohlášení o autorství a poděkování konzultantovi, které zjevně korekturou neprošly a kde je zmiňováno „požití pramenů“ a vděčnost vyjádřena slovy „Děkuji PhDr. Tomáš Trampota za ... ochotnost a drahé rady.“

Změna konzultanta byla skutečně „k nezaplacení“, zřejmě díky němu totiž práce konečně obsahuje i další nezbytnost – totiž metodologickou část a samostatně provedený výzkum. Jsem proto velmi rád, že v nezáviděníhodné roli oponenta nemusím podruhé v životě konstatovat „nedoporučuji“ a mohu naopak zopakovat obvyklou formuli „práce odpovídá požadavkům na diplomovou práci kladeným“.

Co se týče hodnocení, nevím, zda autorka měla či neměla větší ambice, ale předkládaná práce se mi zdá být dobrým příkladem pro hodnocení třetím klasifikačním stupněm, „velmi dobrá“ se mi naopak nejeví ani žádná její jednotlivá část.

Úvodní představení pěti zemí nemá s naším oborem mnoho společného a proto nemá ani smyslu polemizovat s autorkou vybranými aspekty (např. nerostné suroviny) ani jejími subjektivními hodnoceními („správně zdůrazňuje Lhosa“, str. 12). „Teoretická“ druhá i „metodologická“ třetí kapitola jsou jen nenápaditým přepisem z několika málo základních „učebnic“.

Samotnou analýzu je pak možno souhrnně zhodnotit jako příliš jednoduchou a současně často chybnou.

U kódovací knihy by nevadil malý počet proměnných, ale lze vážně pochybovat, zda lze např. vystačit jen s jedinou proměnnou Téma na článek (když navíc hodnoty této proměnné nabízejí např. buď „drogy“ nebo „gerily“, přestože autorka o pár stránek dříve dávala oba jevy do pevné souvislosti), překvapí neexistence proměnné Médium (přestože ve výsledcích se s grafem výsledků dle této proměnné setkáme; o kódování média se zmiňuje zmatečný komentář u proměnné Téma), komentář k proměnné Datum („umožňuje sledovat, jaké tendence patrně vedly novináře k napsání...“) a zjevně ne vždy funkční seznamy hodnot proměnných (ať už překrýváním nebo naopak nedostatečností- jak kódovat vůdce opozice u proměnné Aktér?).

Výsledkem „kvantitativního výzkumu“ je zde pak řádka jednoduchých grafů, které bez snahy o krostabulace jen vyjadřují souhrnná čísla pro příslušné proměnné. Tak např. na str. 42 až 44 se čtenář setká rovnou se čtyřmi grafy, z nichž se opakovaně dozví, že o Mexiku bylo napsáno 31 článků, z toho 12 v MF Dnes a 19 v Právu. Poslední graf se navíc snaží v čtenáři vzbudit dojem, že číslo 19 je několikanásobkem čísla 12 – autorka totiž lstivě nezačala osu y od nuly. Malá pečlivost při práci s čísly je v případě kvantitativního výzkumu zásadní chybou – číslo 76 skutečně nevyjadřuje o polovinu větší množství než číslo 31 (str. 46), ještě závažnější je, když se v grafu objeví zjevně chybná kategorie a zkreslí tak věrohodnost výsledků u všech ostatních (str.70).

Grafy pak autorka doprovází komentáři, z nichž zřejmě ty nejpřínosnější se věnují zastoupeným tématům, kde autorka dle primárních dokumentů dovysvětlí, o jaké konkrétní naplnění daného tématu se v daných případech jednalo. Diplomová práce tak může posloužit

jako ilustrace toho, že největší pozornost českého tisku ve sledovaných letech z Latinské Ameriky poutal chilský Augusto Pinochet, dále pak brazilští fotbalisté a kolumbijská FARC. K těmto vcelku skromným přínosům práce lze jako pozitivum přičíst pečlivost, s jakou autorka sestavila a do příloh zařadila seznam všech článků, naopak vytknout je třeba práci s odkazy, které někdy „nikam nevedou“ (Aylwyn na str. 11, FELAFACS na str. 77), rovněž uvádění pouhé domény u internetových odkazů není dostatečné (např. str. 5, 14).

Uvědomuji si, že studium a tvorba vědecké práce v cizím jazyce je obtížná věc, a proto gratuluji diplomantce k jejímu ukončení (pakliže nebude zkušební komise jiného názoru). Mnou navrhovaná klasifikace tři znamená v překladu „bien“ a „todo bien“ upřímně přeji Veronice Macias i v dalším pracovním i soukromém životě.

V Praze dne 28.1.2006

